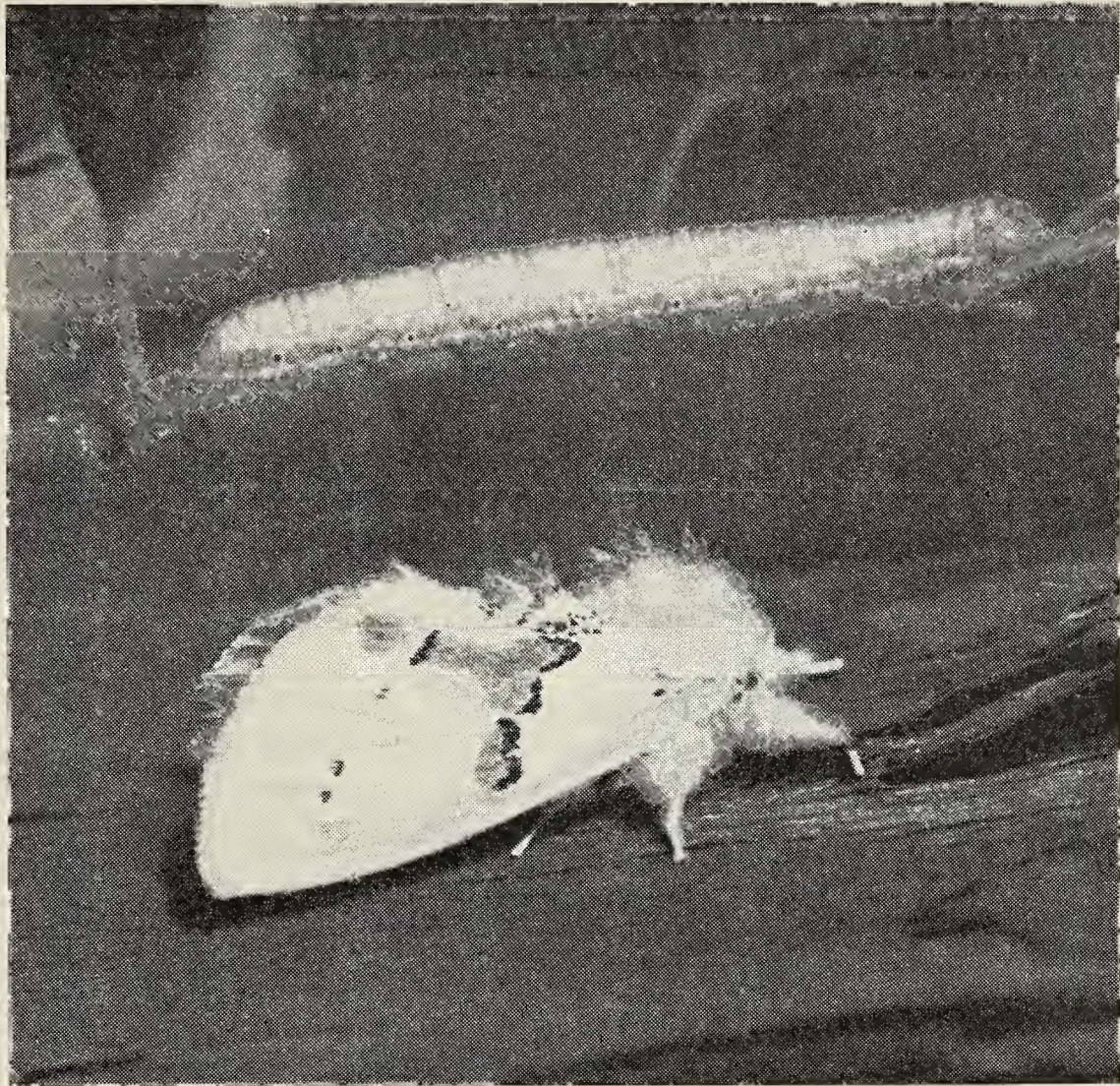

Kweek van *Leucodonta bicoloria* Schiff.

door

N. W. ELFFERICH

Op 6.VII.1955 vond ik langs de weg Vaassen—Elspeet, in de heide, een paartje van *Leucodonta bicoloria* Schiff. Het wijfje leefde tot 14.VII en legde ca. 200 lichtgroene eieren. Op de 15de kwamen de eerste rupsjes al uit. De diertjes dromden allen aan de lichtzijde van de kweekpot bij elkaar en verstrikten zich in elkaars spinsel. Daar ze geen enkele poging deden om van het berkeblad te eten, stierven ze in massa's. Ik nam toen een flinke glazen stolp met berketakjes er in en zorgde ervoor, dat de takjes nergens de glaswand raakten. De vers uitgekomen rupsjes werden er met een penseeltje op gezet en het geheel ging in het donker. De volgende dag zaten een aantal rupsjes aan de blaadjes aan de toppen van de takjes en hadden al gegeten. Hoewel in het begin nog veel jonge rupsjes verongelukten doordat ze naar beneden vielen (vermoedelijk door storing door hun soortgenoten), viel de sterfte na de eerste vervelling erg mee. Ze werden gekweekt in weckpotten met gaasafsluiting en kregen om de andere dag vers voer.

Rups en vlinder van *Leucodonta bicoloria* Schiff.

Na de tweede vervelling kon de kweek in het daglicht staan en op 8.VIII waren de eerste rupsen poprijp. De kleur werd toen glanzend donkergroen. Ik bracht ze over in bloempotten met dor blad. Jammer genoeg had ik het in deze periode erg druk, zodat ik vaak in het holst van de nacht thuis kwam. Er zijn toen heel wat

rupsen verongelukt, hoofdzakelijk doordat ze op andere cocons, die al bijna klaar waren, begonnen te spinnen en deze dan soms vernielden. De potten hadden een verschillende vochtigheid, in de natste potten echter ging alles duidelijk het beste.

Op 15.VIII waren alle rupsen verpopt. Van de 55 volwassen rupsen kreeg ik 41 poppen. Elf poppen in goede cocons kreeg de heer LANDSMAN, die ze buiten zette in een kist met geperforeerd zinken deksels en bodem tussen sphagnum en dor blad. Al deze poppen leverden tussen 1.VI en 27.VI.1956 vlinders. Van 10 poppen, die in een bloempot met blad bij mij op het dak overwinterd hadden, kwam geen enkele uit. De overige poppen, waarvan de meeste cocons ernstig beschadigd waren en die op zolder overwinterd hadden, leverden slechts zeven vlinders. Hoewel de kweek dus niet erg succesvol was, blijkt toch wel, dat de soort redelijk te kweken is.

N.B. Op 12.V.1957 kwam een iets verfrommeld ♂ uit een der doodgewaande poppen, die op zolder waren blijven liggen sinds 1955 !

Summary

From a female of *Leucodonta bicoloria* found on July 6th 1955 eggs were obtained. Though the species has the reputation of being difficult to breed, a fairly good result was obtained by placing the newly hatched caterpillars immediately in the dark. After the second moult they can be placed in the light. Already on August 8th the first caterpillars were fullgrown.

Rotterdam-W., Mathenesserdijk 95b.

Lengersdorf—Mannheims, *Das kleine Fliegenbuch*. Verlag Dr. E. Reitter, München, 1951, 83 pp., 61 afb.

De vliegen en muggen vormen een weinig bekende insectengroep. Zij vertonen echter zo'n veelvormigheid in lichaamsbouw en levensgewoonten, dat het voor de Dipteroloog een genot is een breder publiek van al deze interessante bijzonderheden te kunnen laten meegenieten.

Vanuit dit gezichtspunt heeft indertijd Prof. DE MEIJERE het boekje „Tweevleugelige Insecten” geschreven, dat echter al sinds lang niet meer verkrijgbaar is. Voor het Duitse taalgebied verscheen bovenstaand boekje door samenwerking van rector F. LENGERSDORF uit Beuel en Dr. B. MANNHEIMS uit Bonn.

Het is een prettig leesbaar boekje, voorzien van een groot aantal duidelijke afbeeldingen. De schrijvers behandelen de Diptera hier niet in volgorde van systematische verwantschap, maar volgens het milieu, waarin zij hoofdzakelijk voorkomen. Dit is voor het gestelde doel ook juister. Zij behandelen achtereenvolgens de Diptera uit de woning, van het veld, van weiland en bos, langs het water en uit holen. Een apart hoofdstuk wordt gewijd aan parasitaire vliegen. Als slot vertellen de schrijvers nog iets over „Fliegen, die keine Fliegen sind”, waarbij schorpioenvliegen, kameelhalsvliegen, eendagsvliegen e.d. ter sprake komen.

Ik vind het jammer, dat hier chitine als de voornaamste bouwstof van de cuticula wordt genoemd. In een boekje als dit ligt juist een mogelijkheid om ook nieuwere ideeën op het gebied van de algemene entomologie bij het bredere publiek bekend te maken. Wanneer dit alleen via de schoolboeken moet gebeuren, kan er dikwijls heel wat tijd overheen gaan.

Alles bijeen is het een boekje, dat ik ieder, die uit liefhebberij of om een andere reden iets meer over Diptera wil weten, ten volle kan aanraden. Daar de meeste soorten, die erin behandeld worden, ook in Nederland voorkomen, is het ook voor ons land heel bruikbaar.

De bibliotheek ontving dit boekje van een der schrijvers. Dr. B. MANNHEIMS, van het zoologisch museum te Bonn. — THEOWALD.